

POSTANOWIENIE

23 maja 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Jacek Grela

na posiedzeniu niejawnym 23 maja 2024 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa M. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G.
przeciwko M. spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł.
w likwidacji
o zapłatę,
na skutek skargi kasacyjnej M. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością
w Ł. w likwidacji
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku
z 24 października 2022 r., I AGa 79/22,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od pozwanej na rzecz powódki 2700 (dwa tysiące siedemset) zł kosztów postępowania kasacyjnego z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego za czas po upływie tygodnia od dnia doręczenia niniejszego orzeczenia zobowiązanemu do dnia zapłaty.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 10 lutego 2022 r. Sąd Okręgowy w Gdańsku w sprawie z powództwa M. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. przeciwko M. spółce

z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł.: zasądził od pozwanej na rzecz powódki 191 674,84 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych od kwot szczegółowo wskazanych w sentencji; umorzył postępowanie w zakresie cofniętego powództwa oraz oddalił powództwo w pozostałym zakresie.

Wyrokiem z 24 października 2022 r. Sąd Apelacyjny w Gdańsku oddalił apelację pozwanej.

W skardze kasacyjnej pozwana, jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania, wskazała na przesłankę przedsądu przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Zdaniem skarżącej w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne sprowadzające się do odpowiedzi na pytanie czy uprawnień z art. 357¹ k.c. w zakresie oznaczenia wysokości świadczeń w sprawach gospodarczych można dochodzić w ramach zarzutu procesowego, czy też wyłącznie w drodze odrębnego powództwa.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W judykaturze już wielokrotnie wypowiedano się na temat charakterystyki skargi kasacyjnej (zob. postanowienie SN z 13 czerwca 2018 r., II CSK 71/18). Wskazano tam m.in., że skarga kasacyjna została ukształtowana w przepisach kodeksu postępowania cywilnego jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa, jednolitości orzecznictwa oraz prawidłowej wykładni, a także w celu usunięcia z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń umożliwiający rozpoznanie sprawy w kolejnej instancji sądowej.

Koniecznej selekcji skarg pod kątem realizacji tego celu służy instytucja tzw. przedsądu, ustanowiona w art. 398⁹ k.p.c., w ramach której Sąd Najwyższy dokonuje wstępnej oceny skargi kasacyjnej. Ten etap postępowania przed Sądem Najwyższym jest ograniczony - co należy podkreślić - wyłącznie do zbadania przesłanek przewidzianych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 - 4 k.p.c., nie zaś merytorycznej

oceny skargi kasacyjnej. W razie spełnienia co najmniej jednej z tych przesłanek, przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest usprawiedliwione.

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie objęte podstawami kasacyjnymi, doniosłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy i nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa. Powołanie się przez skarżącego na takie zagadnienie wymaga jego sformułowania oraz uzasadnienia występowania w sprawie (zob. postanowienia SN: z 28 listopada 2003 r., II CK 324/03; z 7 czerwca 2005 r., V CSK 3/05; z 13 lipca 2007 r., III CSK 180/07; z 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07; z 26 września 2005 r., II PK 98/05; z 10 maja 2019 r., I CSK 627/18).

Zgodnie z poglądem ukształtowanym w orzecznictwie Sądu Najwyższego, żądanie wynikające z art. 357¹ k.c. powinno być zawarte w pozwie lub pozwie wzajemnym, jeżeli bowiem można uznać, że zarzut mógłby stanowić podstawę ukształtowania przez sąd stosunku zobowiązaniowego stron przez oznaczenie sposobu wykonania zobowiązania lub określenie wysokości dochodzonego świadczenia, to bez zgłoszenia odpowiednio umotywowanego żądania sąd nie mógłby rozwiązać umowy i orzec o wynikających z takiego rozstrzygnięcia rozliczeniach między stronami (zob. uchwałę SN z 27 marca 2001 r., III CZP 54/00, oraz wyroki SN: z 21 czerwca 2001 r., IV CKN 385/00; z 13 stycznia 2000 r., II CKN 644/98 i z 2 grudnia 1998 r., I CKN 972/97).

Biorąc to pod uwagę Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., odmówił przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej, nie znajdując też okoliczności, które obowiązyany jest brać pod uwagę z urzędu w ramach przedsądu.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i art. 99 w zw. z art. 108 § 1, art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

[SOP]

[ms]

